
Bevezető

Folyóiratunknak ezt a számát a magyar kultúra két óriása: a kétszáz éve született Arany János és az ötven éve elhunyt Kodály Zoltán emlékének szenteljük. A Nagyszalonról indult költőnk szellemi hagyatékát elemző közlemények sorát a Petőfi Irodalmi Múzeum impozáns kiállításának megnyitóján elhangzott előadás szövegével, illetőleg a kiállítást bemutató-értékelő tanulmánnyal – Szörényi László és Hász-Fehér Katalin írásaival – kezdjük. Ezután az életmű egykori fogadtatását és mai utóéletét értékelő dolgozatok következnek. Nyilasy Balázs Arany epikájának műfaji sajátosságait értelmezi az irodalomtudomány legújabb eredményeinek segítségével (*A romance, a modern romance és Arany János*), és az ő összeállításában közöljük Arany irodalomtörténeti recepciójának vázlatos áttekintését is. Míg Balogh Csaba Madách *Tragédiájának* kultúratörténeti karrierjében (*Üdvözet a gondolatnak és az általános embernek*), Nagy Attila a magyarországi Shakespeare-kultusz kialakulásában mutatja ki költőnk meghatározó szerepét (*Arany János és a magyar Shakespeare-honosítás*). Kulin Ferenc a *Dante* című lírai remekmű értelmezéstörténetét áttekintve a vallásos és az esztétikai érzelmek egymást erősítő hatását vizsgálja (*Arany János lírai énjének identitásáról*), Murvai Éva az irodalomtanítás korszerű módszereit mutatja be egy marosvásárhelyi középiskola magyartanáraként szerzett tapasztalatai alapján (*Arany János nyomában... A projekttanulás lehetőségei*). Török Lajos válogatásában Arany esztétikai írásaiból közlünk részleteket. Lőcsei Gabriella esszéje (*Arany János, Kodály Zoltán és a magyar népdal*) úgy zárja az irodalomtörténeti értekezések sorát, hogy meg is nyitja e lapszámunk másik blokkját: a Kodály-fejezetet. Ittész Mihály egy „nem létező Kodály-mű” születésének körülményeit és kalandos sorsát vizsgálja (*A Cinka Pannától a Rákóczi-énekig*), Olsvay Endre Kodály zeneszerzői, tanári, kritikusi és elméletírói munkásságát egységben mutatja fel (*Kodály és a zenetörténet*). Szabó Balázs zeneszerzőnknek a protestáns egyházzene történetében játszott szerepét méltatja, végül Berlész Melinda a világhírű mester életének egyik ünnepi pillanatát idézi fel (*Kodály Zoltán diadalútja a kaliforniai Santa Barbarában*). Az évfordulókra emlékeztető tanulmányokat kortárs művészeti „események” értékelése és egy művészetfilozófiai probléma felvetése követi. Erhardt Gábor Párkányi Raab Péter alkotásáról beszélget Melocco Miklóssal (*Az emlékezés teljesíthetetlen kötelezettsége – A ferencvárosi Málnakij Robot Emlékhely*), Wehner Tibor Prutkay Péter pályájának két korszakát megkülönböztetve közelít a művész világához. Szarka Klára Kunkovác László *Világjelek* című tárlatát és kötetét értékeli (*Visszavágyott tisztaságunk*), Feledy Balázs Szűcs Zsuzsanna fűvészkerti kiállítását mutatja be. Farkas Ádám egyik korábbi számunk tematikájához kapcsolódik, amikor a díszítmény fogalmáról elmélkedve a növényvilág kozmikus mintákat követő szerkezeteiben további kutatásokra érdemes szimbólumokat fedez fel (*Hol kezdődik a díszítőművészet – és befejeződik-e valahol?*).

Kulin Ferenc